

[RETORYK *sb m*

G pl retoryk(o)w.

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. retor.

Znawca retoryki, biegły w mówieniu, retor [krasomowski mistrz – rhetoricus doctor Cn]: y poszly [Ateńczycy]/ obyczvyącz yemv [Aleksandrowi] czynsz spolem y dany Alye rethorikow [HistAl 1550: Filozofow; rethoricos] szą dem [lege: żadnem] obyczayem nychczyeli yemu poslacz HistAl 1510 149.

Cf **RETOR**

LWil